

fundet en Mangel, som man imidlertid ikke har gjort Forsøg paa at afhjælpe, hvor man altsaa er bleven staaende, idet man har fundet, at det var noget af det, man maatte gaa af Vejen for. Som jeg allerede har tilladt mig at udtale ved sidste Behandling, kan der ikke fornuftigvis være Tale om andet, end at naar man standser Selskabet i dets Virksomhed, forbyder man kun Selskabet at afslutte ny Kontrakter, hvorimod der ikke kan være Tale om, at det skulde kunne bryde eller have Ret til at bryde maaske en hel Række allerede afsluttede Kontrakter. Det vilde være ganske umuligt, det vilde ingen Lovgivningsmagt kunne gaa ind paa at vedtage. Det er altsaa derfor ganske klart, at det Lovforslaget gik ud paa, da det forlod denne Sal, var dette, at der ikke maatte afsluttes ny Forsikringer, men at de Folk, der allerede vare optagne i saadanne Selskaber, og som havde Kontrakter med dem, maatte finde sig deri, som enhver, der har gjort et Skridt. Det var blot ny Kontrakter, der ikke maatte afsluttes, men det maatte staa de gamle Kontrahenter frit for at ordne sig med saadanne Selskaber, om de kunde ophæve Kontrakten paa en eller anden Maade, om de havde en Ret dertil, eller hvorledes de vilde klare sig dermed. Det er nu ganske interessant at se, at i det Forslag, som nu foreligger, er det i Virkeligheden blevet udtrykkeligt bestemt, at det er Meningen at sige, at det kun er en ny Virksomhed, man ikke maa indlade sig paa.

Jeg finder altsaa, at de Grunde, som her ere anførte mod Lovforslaget, som det forelaa fra Landstinget, i Virkeligheden ingenlunde ere fyldestgørende, og at der for saa vidt for dette Ting kunde være al mulig Grund til at sige: Ja, naar man ikke vil have dette Forslag, naar man ikke vil hjælpe Landstinget til at beskytte de forsikrede i dette vigtige Anliggende, men derimod tager alt det bort, som betyder noget i denne Retning, saa har hele Sagen ingen Interesse, saa kan Lovforslaget betragtes som bortfaldet; saa kunne vi lige saa gerne stemme imod det, forkaste det, og saa er den Sag dermed ude af Verden. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at Lovforslaget nu aldeles intet, *aldeles intet* betyder i den Retning, som der her har været Tale om fra Landstingets Side. Lovforslaget er i saa Henseende aldeles intet værd. Men derimod kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at ved Siden af, at vi altsaa maa være paa det rene

med, at vi ikke opnaa det fjerneste i den Retning, som Forslagsstillerne have ønsket, er det dog ikke uden Betydning at faa de Oplysninger frem, som dette Lovforslag, som det nu foreligger, gaar ud paa at skaffe til Veje, nemlig statistiske Oplysninger af forskellig Art. Det er ingenlunde uden Betydning. Forslaget udretter, som sagt, intet i den Retning, som vi havde tænkt os, men det indeholder desuagtet lidt godt, nemlig det, at man vil kunne komme til Klarhed over, hvad der eksisterer af Livsforsikringsselskaber her i Landet, baade indenlandske og udenlandske, baade gensidige og Aktieselskaber, og hvad det nu alt ellers er; det vil man faa at vide alt sammen, man vil faa statistisk Materiale, som ingenlunde er uden Betydning for det fortsatte Arbejde for at faa en Livsforsikringslov ført igennem. Og jeg er ikke utilbøjelig til, naar vi absolut ikke kunne faa det, jeg gerne vilde have, og navnlig det, der vilde due noget, at være med til et Fremskridt eller til noget, som i hvert Tilfælde kan have sin Nytte, og er derfor for mit Vedkommende villig til at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Folketinget med visse Ændringer, som jeg anser for at være ganske nødvendige. Jeg skal endnu, inden jeg gaar til at sige et Par Ord om disse Ændringer, bemærke, at for saa vidt som det i Betænkningen fra Folketingets Side er udtalt, at det dog altid er til nogen Nytte at skaffe en saadan Materialsamling til Veje, hvorved man vilde kunne holde megen lyssky Virksomhed nede, er det jo netop det, som jeg for saa vidt kan tiltræde, som jeg mener, det ogsaa har nogen Betydning, der er noget i det. Men naar man føjer til, at man ved at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at lade offentliggøre en skematisk Bearbejdelse med Føje kan vente, at Dagspressen vil sprede Oplysningen ud over Landet, naar der afsløres noget, som ikke duer, saa vil jeg dertil sige, at det er efter min Mening en fuldstændig Misforstaaelse, thi en rent skematisk Bearbejdelse, som er det eneste, Lovforslaget giver Ministeriet Hjemmel til at offentliggøre, indeholder jo intet andet end Præmisses og ingen Konklusion. Det er ikke det samme, som at et Forsikringsraad nøje undersøger og kritiserer disse Forhold og siger: det kan umulig gaa, det er galt, det skal rettes o. s. v. Altsaa for Pressens Vedkommende vil jeg sige, at jeg anser det for at være en Opgave, der ligger langt over dens Kræfter at ind-